

دُرِّ منظوم

(ترجمہ منشور و تفسیر منظوم)

قرآن کریم

جلد دوم

جزء ۴-۵-۶

قادر فاضلی

سرشناسه	: فاضلی، قادر، ۱۳۴۱ -
عنوان قراردادی	: قرآن. فارسی - عربی
عنوان و نام پدیدآور	: در منظوم : ترجمه منشور و تفسیر منظوم قرآن کریم/ از قادر فاضلی.
مشخصات نشر	: تهران : نشر مهاجر، ۱۳۹۶ -
مشخصات ظاهری	: ج.
شابک	: ج. ۱: 978-964-225-191-9 ؛ ج. ۲: 978-964-225-193-3 ؛ ج. ۳: 978-964-225-194-0
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: ج. ۲- ۳ (چاپ اول: ۱۳۹۷) (فیبا).
یادداشت	: کتابنامه.
مندرجات	: ج. ۱. جزء ۱، ۲، ۳- ج. ۲. جزء ۴، ۵، ۶- ج. ۳. جزء ۷، ۸، ۹
عنوان دیگر	: ترجمه منشور و تفسیر منظوم قرآن کریم.
موضوع	: تفاسیر منظوم
موضوع	: Qur'an -- Hermeneutics in verses
موضوع	: قرآن -- ترجمه‌ها
موضوع	: Qur'an -- Versions
موضوع	: شعر مذهبی فارسی -- قرن ۱۴
موضوع	: Religious poetry, Persian -- 20th century
رده بندی کنگره	: ۱۳۹۶ ف ۲ ۵۵۲ الف / ۸۱۵۹ PIR
رده بندی دیویی	: ۸۱۶۲/۱۴
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۸۳۳۰۱

در منظوم (۲)

(ترجمه منشور و تفسیر منظوم قرآن کریم)

مولف : قادر فاضلی

چاپ اول: ۱۳۹۷

شمارگان : ۱۰۰۰

لیتوگرافی: کارا / چاپ و صحافی: گلپان چاپ

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۲۵-۱۹۳-۳

قیمت: ۹۰۰۰۰ تومان

نشانی: خیابان انقلاب، خ. فخر رازی، بن بست نیک پور، پلاک ۵، طبقه اول

تلفن: ۶۶۴۱۰۰۳۶-۶۶۵۲۲۰۰-۶۶۹۵۲۱۹۹ نمابر: ۶۶۹۵۲۱۹۹

فهرست کلی کتاب

از ص ۷ تا ص ۲۰

از ص ۲۵ تا ص ۱۵۰

از ص ۱۵۱ تا ص ۲۶۳

از ص ۲۶۵ تا ص ۳۸۶

از ص ۳۸۷ تا ص ۴۱۳

از ص ۴۱۵ تا ص ۴۲۰

از ص ۴۲۱ تا ص ۴۲۴

فهرست تفصیلی و ترتیبی

تفسیر جزء چهارم

تفسیر جزء پنجم

تفسیر جزء ششم

ابیات برگزیده

فهرست الفبایی و موضوعی

فهرست آثار منتشره مؤلف

www.ketab.ir

یارب تو مرا به روی قرآن
از نور وی اش مرا نصیبی
تا دم نزنم به جز قرآن
تبیان چو کتاب توست ای جان
گر از تو عنایتی نبود
گوینده تویی و من بهانه
این نور دل از عنایت توست
چون نور بود کتابت ای جان
دل نور بگشاید از کتابت
از بادۀ نوریت بیاشام
ظلمت بزدای از وجودم
تلقین بنما به دل ز آیات
آتش بزنم لباس هستی

هر لحظه بده زیاده برهان^(۱)
محبوب من و مرا حبیبی
نطقم همگی قرین برهان
تفسیر منم شود به آن سان
کی نظم بر این قلم نمودی؟
ناظم تویی و منم نشانه
گفتار من از کسفات توست
ذوالنور بکن مرا هم از آن
بر چهره رساند از عنایت
صبحم برسان به نور تا شام
عرشی بنمای هست و بودم
تا سازم از تو تمام رایات
بیرون نشوم ز شور و مستی

این گوش دلم به دست خود گیر تا ظرف دلم ز تو شود سیر
 پُر کن ز شراب عشق و مستی خالی کنش از تمام پستی
 حمد و سپاس مخصوص آن خدایی است که اساس هستی و مایه شور و مستی
 است. عزّت از آن اوست و ذلّت برای عدوست. فضلش بی پایان است و پرستش را
 شایان.

هر چه بیشتر ببخشد از دارایی اش نکاهد و بلکه بر جودش فزاید. دلباز و دلبری
 است که از هر زشتی بری است، بخشش اش سرسری است و سرای اش را نه دری
 است و نه دریائی.

همگان را در همه حال می پذیرد و از آن میان عده‌ای را برگزیند. لطفش عام است و
 انعامش تمام و برگزیدگانش نه خام و خانه اش سلام و آیاتش کلام. اگر حساب کشد
 در حساب به داد رسد و بی حساب دهد تا بی حساب رهد. ما را چشم طمع به
 طعام ظاهری و باطنی اوست که یُطْعَمُ وَلَا يُطْعَمُ است. روزی اش فراخ است و
 آیاتش چراغ و محبت اش بلاغ. از چنین خدایی هر چه خواهی کم است و در کمی
 غم است، درد و درمانش به هم است. درد خواهش را درمان، بخشایش است و رنج
 طلب را درمان، آسایش و گرفتاری را درمان، گشایش است. همه عالم را بر این امور
 همایش و در این جهت نیایش است و عالم آرای واحد را در همه حال بخشایش
 است. زبان این حقیر قاصر است که خدایش در همه حال ناصر است. نعمت عَلم
 بِالْقَلَمِ و عَلمَ الْإِنْسَانِ مَا لَمْ يَعْلَمْ را چگونه سپاس کند و با چه قلمی امتنانش را رقم
 زند؟ اگر نیکو بگویم و بنویسم از اوست، و اگر نیکو نباشد او را نشاید.

بنده همان به که ز تقصیر خویش عذر به درگاه خدای آورد
 و نه سزاوار خداوندیش کس نتواند که به جای آورد

اکنون که در این ماه پُر فیض رجب به نوشتن مقدمه جلد دوم تفسیر دُر منظوم مشغولم از عنایات بی پایان خدایم مشعوفم که چگونه این کمترین را سزاوار این دعای رجبیه نمود که:

يَا مَنْ يُعْطِي الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً....

آنکه مَنْ يعطى الكثير آمد خداست
يُعْطِي مَنْ لَمْ يَعْرِفْ آمد آن نگار
یک عطایش دان تو قرآن کریم
شد عطای دیگر آن پیغمبرش
فیض احمد از احد بی حد بود
پس بسرائگیرانند او را در رجب
خداوند متان را بر این مَن بی منتهاش سپاسگزارم و بر توفیق سپاسگزاری اش نیز
سپاسگزار.

فم

قادر فاضلی

۱۳۹۱/۳/۲۷ مصادف با ۲۵ رجب المرجب ۱۴۳۳